

Mál nr. 394/2016
M og
vátryggingafélagið V v. slysaftryggingar ökumanns og eiganda A.

Umferðaróhapp þegar bifreið var ekið út af vegi 27. júlí 2016.

Gögn.

1. Málskot móttakið 22.11.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-6
2. Bréf V dags. 19.12.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-2

Málsatvik.

M segist hafa ekið A út af veginum skammt frá Akranesi og ekki getað haft samband við lögreglu vegna þess að sími hans hefði skemmst við umferðaróhappið. M heldur því fram að hann hafi verið í ökuhæfu ástandi þegar óhappið varð. M krefst bóta úr slysaftryggingu ökumanns og eiganda. Í lögregluskýrslu kemur fram að M var ekki á vettvangi þegar lögregla kom og ekki náðist í hann í síma. Af ummerkjum á vettvangi dró lögregla þá ályktun að A hafi verið ekið út af veginum niður á reiðstíg og þegar ökumaður hafi reynt að koma A upp á þjóðveginn aftur í talsverðum halla hafi hún oltið. Þá kemur einnig fram í lögregluskýrslu að M hafi sagst hafa sofnað undir stýri á leið sinni til Reykjavíkur. Þá kemur einnig fram í lögregluskýrslu að lögreglunni hafi borist ábending um að M hafi verið ölvaður í umrætt sinn, en haft er eftir M að hann hafi drukkið þrjá stóra bjóra og þrjár pilsner kvöldið áður, en tilkynning um bifreiðina barst lögreglu um kl. 5.30. V hafnar bótaskyldu og segir ósannað að M hafi verið undir stýri í umrætt sinn og vísar m.a. til að M hafi leitað til læknis fyrst tveimur vikum eftir umferðaróhappið. Þá segir V að M hafi ekki verið fær um að stjórna A í umrætt sinn þar sem hann hafi verið að skemmta sér kvöldið áður og drukkið áfengi auk þess sem M hafi ekki tilkynnt um óhappið þegar hann hafði tækifæri til þess. Þá vísar V til ákvæðis 9.1. í vátryggingaskilmálum sbr. ákvæði 2. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004

Álit.

Löglíkur eru fyrir því að M hafi ekið bifreiðinni A í umrætt sinn. Fyrir liggur að M sofnaði undir stýri sbr. það sem kemur fram í lögregluskýrslu auk þess sem verulegar líkur eru á að M hafi verið undir áhrifum áfengis við aksturinn. M hefur viðurkennt að hafa drukkið áfengi nokkru fyrir umferðaróhappið. Öll atvik og gögn málsins benda því eindregið til þess að M hafi ekki verið hæfur til að aka bifreið þegar slysið varð. Þá verður ekki annað séð af atferli M í kjölfar óhappsins en hann hafi forðast að vera í samskiptum við lögreglu í kjölfar þess. Með vísan til ákvæðis í gr. 9.1. í vátryggingaskilmálum, sbr. ákvæði 2. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 á M ekki rétt á bótum úr slysaftryggingu ökumanns bifreiðarinnar A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysaftryggingu ökumanns A hjá V.

Reykjavík 24.1.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.